

## **Abstrakt**

Tato diplomová práce zkoumá švédskou veřejnou politiku na podporu inovací v posledních dvou dekadách. Na Švédsko, které pravidelně kraluje žebříčkům v oblastech konkurenceschopnosti a inovací, však nenahlíží s nekritickým optimismem, jež k této severské zemi často směřuje. Naopak vychází z předpokladu, že zde existuje paradox, spočívající v nepoměru mezi inovačními vstupy, které charakterizuje skutečně impozantní míra investic do výzkumu a vývoje, a inovačními výstupy, v podobě hospodářských výsledků, které můžeme označit maximálně jako průměrné. Prizmatem teorie inovačních systémů, která se od počátku 90. let stala populárním nástrojem nejen mezi akademiky, ale především mezi politickými elitami, tato studie nahlíží na inovační politiku s cílem zjistit, zda opravdu plní ty aktivity, jež jsou klíčové pro efektivní fungování inovačního systému. Na základě analýzy inovační politiky lze soudit, že se Švédsko věnuje celé škále aktivit, jež teorie považuje za důležité. I přesto však existují oblasti, ve kterých existuje prostor pro zlepšení, a které inovační paradox, byť ve zmírněné podobě, udržují.